

Η Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου Αδελφοθέου στον Ι.Ν. Αγίου Παντελεήμονος Λουτρών Αιδηψού

/ [Ενορίες](#)



Το απόγευμα προς βράδυ της Τετάρτης 22 Οκτωβρίου 2025, στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Λουτρών Αιδηψού, τελέστηκε με κατάνυξη ο Εσπερινός, ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, κατά το αρχαίο τυπικό της Πρώτης Θείας Λειτουργίας.

Της ιεράς ακολουθίας προέστη ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρήστος Νγκέλας, συλλειτουργούντος του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Νικολάου Αργυρίου, προϊσταμένου του Ιερού Ναού.

Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε εκτός του Ιερού Βήματος, στον σολέα του ναού, ώστε οι πιστοί να έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν και να βιώσουν πιο άμεσα την ιδιαίτερη και αρχαιοπρεπή αυτή λατρεία.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο π. Νικόλαος Αργυρίου ομίλησε για τη ζωή και το έργο του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, πρώτου Επισκόπου και Πατριάρχου Ιεροσολύμων, αναφερόμενος στην αποστολική του διακονία, την αγάπη του προς

τον Χριστό και την Εκκλησία, καθώς και στη βαθιά πνευματικότητα της λειτουργικής παραδόσεως που φέρει το όνομά του.



Τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι ο Άγιος Ιάκωβος αποτελεί πρότυπο ταπείνωσης, πίστης και αυταπάρνησης, εμπνέοντας τους πιστούς να ζουν με ευσέβεια και αληθινή εν Χριστώ αγάπη. Ενώ είπε το πρωτότυπο λειτουργικό κείμενο σε Μετάφραση της Νέας Ελληνικής το Σιγησάτω πᾶσα σάρξ .

Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ας σιγήσει κάθε ζωντανή σάρκα, κι ας σταθεί με φόβο και τρόμο, και τίποτα το γήινο να μη σκεφτεί. Γιατί ο Βασιλιάς των βασιλιάδων και ο Κύριος των Κυρίων, προσέρχεται να σφαγιαστεί και να δοθεί σαν τροφή στους πιστούς. Προπορεύονται Αυτού, οι χοροί των Αγγέλων, με κάθε αρχή κι εξουσία, τα πολυόμματα Χερουβείμ και τα εξαπτέρυγα Σεραφείμ, που με καλυμμένα τα μάτια τους, ψέλνουν: «Αλληλούϊα. Αλληλούϊα, Αλληλούϊα»



Και έδωσε στον κόσμο να καταλάβει πως, εκείνη τη στιγμή, ο ουρανός αγγίζει τη γη. Πως δεν υπάρχει τίποτα πιο ιερό από τη σιωπή, όταν πλησιάζει ο Βασιλέας της Δόξης, ο ίδιος ο Δημιουργός που κατέρχεται ταπεινά, για να γίνει τροφή και ζωή για τον άνθρωπο.

Μέσα στη σιγή αυτή, δεν ακούγεται πια ανθρώπινη φωνή μονάχα ο ψίθυρος των αγγέλων, ο ρυθμός της καρδιάς που δοξάζει, κι εκείνο το «Άλληλούϊα» που δεν τελειώνει ποτέ. Γιατί τότε ο άνθρωπος θυμάται ότι δεν είναι απλώς σάρκα, αλλά φως πλασμένο για να κοινωνεί το Φως.

Στο τέλος, οι πιστοί είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν ιερά λείψανα Αγίων, λαμβάνοντας πνευματική ενίσχυση και χάρη. Με τη συμμετοχή ευλαβών χριστιανών, η κατανυκτική αυτή ακολουθία αποτέλεσε μια ζωντανή υπενθύμιση της συνέχειας της αποστολικής και λειτουργικής παράδοσης της Εκκλησίας μας.

